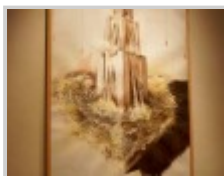
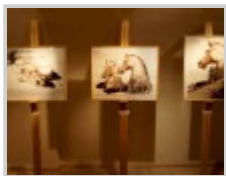

Nevadából Terézvárosba

Írta: **zéta** - 8/25/16 • Rovat: **Kiállítás**

Jánváry Zoltán grafikusművész *Aurea Aetas (Aranykor)* című kiállítása nyílt meg tegnap 17 órakor a Teréz körüti Forrás Galériában. A Kárpát-haza Galéria rendezvényén közreműködött Kátai Zoltán énekmondó. A szeptember 16-án péntekig látható tárlat kurátora Tóth Norbert, a Forrás Művészeti Intézet igazgatója.

Szász Jenő, a Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnöke, a kiállítás védnökének köszöntője után ünnepi beszédet mondott Vargha Tamás, a Honvédelmi Minisztérium parlamenti államtitkára, a kiállítás fővédnöke. A kiállítást Somogyi Győző festőművész, grafikusművész, a Nemzet Művésze, a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja nyitotta meg. Moderátor most is, mint **július 13-án**, Takács Bence Ervin előadóművész volt, aki egy szép verssel zárta a megnyitót. Fotóink Lantai József felvételei.

Jánváry Zoltán (1964. Budapest) az utóbbi 20 évet Nevadában töltötte. Egyetemen anatómiát és festészetet tanított, otthon kuvaszokat tenyésztett, gazdálkodott. Idén májusban mégis végleg hazatért, Budapesten lakik. Azóta egy főváros környéki vidéki házat keres műteremmel. Szívesen tanítana itthon is, de nem kapott még felkérést, s ő sem kilincselte állásért, pedig mindjárt indul az új tanév. Egyelőre az alkotómunkát folytatja, aztán a többi majd kialakul. 2012 tavaszán már volt fotókiállítása a **Forrás Galéria** falain, a nevadai festményeit és grafikáit viszont itt és most állítja ki először szülővárosában.

Jánváry Zoltán grafikusművész 1989-ben szerezte meg tanári diplomáját a Magyar Képzőművészeti Egyetemen, majd ugyanitt posztgraduális képzés keretében végzett sokszorosított grafika szakon 1991-ben. Művészi és tanítói pályáját Budapesten kezdte, majd 1995-ben költözött az Amerikai Egyesült Államokba. Nevadában telepedett le, ahol a Nevadai Egyetemen, valamint a Truckee Meadows Főiskolán kezdett oktatni. Tanulmányai kezdetétől a klasszikus művészet volt legfőbb irányadója, inspirációit az irodalomból, történelemből, mitológiából merítette. Saját alkotói stílusát nagyban meghatározták a magyar hagyományok, melyeket ötvözött azokkal az új impulzusokkal, melyek Amerikában érték.

Díjai (válogatás): Barcsay Jenő Emlékérem és Díj, Magyar Képzőművészeti Egyetem, Budapest (1990) Sierrai Művészeti Alapítvány szakmai díja, Reno, Nevada (2010). Kiállítása címe – Aurea Aetas, vagyis Aranykor – arra az aranykormítozra utal, melyet a híres görög költő, Hésziodosz említett többször is műveiben. Egy olyan idilli, tökéletes, utópisztikus világról írt, melynek nemzedékeit még Zeusz teremtette. Egy világ, mely a régmúltban létezett, s amelyet az ember önhibájából lépésről-lépésre pusztított el.

Művészként kötelességének érzi ennek a tökéletes, isteni állapotnak – hívhatjuk Paradicsomnak, vagy Aranykornak – a keresését, megidézését, kortól és stílustól függetlenül. Képei hol magát az embert állítják középpontba, hol pedig különböző épületeket, állatokat jelenítenek meg egy régi, letűnt világot megidéző kompozícióban. Ennek az áhított korszaknak ugyan rég nyoma veszett, de a sérült, roncsolt darabjai még mindig fellelhetők, ha nem is mindig a mi fizikai világunkban. Művei technikai kivitelezésekor is igyekszik minél hűebben visszaadni a vágyott kor sajátosságait. Festményeinél az egyik legősibb festészeti módot, az ókori enkauszтика technikáját (viaszfestés) alkalmazza, melyet már a görögök és a rómaiak is jól ismertek. Emellett készít rézmetszeteket, szén- és krétarajzokat, valamint mezzotinto grafikai eljárást is használ.

– Talán mindenkinek volt már olyan érzése, hogy jobb lenne egy másik, egy szebb korban élni. Sajnos ez már nem adatik meg nekünk, de egy művésznek mindig megvan a lehetősége, hogy visszaálmodja magát oda, ahova szeretne tartozni, ahol szeretne élni. Képeimen mindig ezt a letűnt kort próbálom ábrázolni, felhasználva utazási emlékeimet, gondolataimat és álmaimat. Emberek vagyunk, így ez a tökéletes állapot, az Aranykor sohasem térhet vissza. Mindig csak megpróbáljuk megközelíteni, de

azután jön egy újabb kor, és lerombolja az előzőt, majd megpróbálja felépíteni az új elképzelést erről a tökéletes korról – vallja művészi munkájáról.

Somogyi Győző művész- és lovasemberként is elragadtatással beszélt műveiről és anatómiai ismereteiről. A megnyitóról a Ráday utcai Erlin Galériába siettünk, ahol Somogyi József 1986-ban diplomázott osztályának szeptember 13-án keddig látható 30 éves jubileumi kiállítását Sturcz János művészettörténész nyitotta meg 18 órakor. A résztvevő művészek: Bíró Lajos, Szirpa Ihanus, Farkas Ferenc, Karmó Zoltán, Márkus Péter, Pogány Gábor Benő, Stössel Nándi, Henrich Schorno voltak. Ott egy másik Somogyi volt, mert az itteni Somogyi sosem tanított a Képzőművészeti Egyetemen. Kár pedig, mert a 74 éves művész sok értékes ismeretet tudott volna átadni tanítványainak!